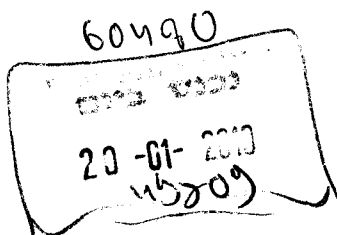

03 6972377

בג"ץ 2786/09

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

1. סאלם

2. סאלם

3. סאלם

4. סאלם

5. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר - ע.ר.

ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלוס ואח'

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של לוטה זלצברגר - ע.ר.

מרח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200

טל': 02-6283555; פקס': 02-6276317

העותרים

נ ג ד

המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466289; פקס': 02-6467011

המשיבהודעה מטעם המשיב

1. המשיב מתכבד להגיש הודעה זו מטעמו.

2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי בית המשפט הנכבד יורה למשיב להימנע מהרחקתו של העותר 1 (להלן - העותר), אשר רשום במרשם האוכלוסין הפלסטיני כתושב רצועת עזה, מאזור יהודה ושומרון (להלן - איו"ש או האזור) אל רצועת עזה.

3. לעמדת המשיב, נתונה לו הסמכות להחליט האם להתיר כניסה, או לאשר שהייה, קל וחומר השתקעות (המוצאת, בין היתר, את ביטויה בשינוי המען הרשום) באיו"ש של מי שמענם הרשום הינו ברצועת עזה. במצב דברים זה, ברי כי נתונה למשיב גם הסמכות להורות על הרחקתו מאיו"ש של מי שמענו הרשום ברצועת עזה ושוהה באיו"ש שלא כדין לאחר שתם תוקפו של הרישיון שניתן לו או לאחר שהפר את תנאי שהייתו באיו"ש.

4. זאת ועוד, לעמדת המשיב אין ולא היתה מניעה לפעול בעניינו של העותר בהתאם לסעיפים 3 ו-6 לצו בדבר מניעת הסתננות (מס' 329), התשכ"ט - 1969, וזאת בשל פעולתו בניגוד לתנאי הרישיון.

03 6972377

2

5. אין בכניסתו של העותר לאיו"ש כשוטר פלסטיני, כדי להתיר באופן אוטומטי את השתקעותו הקבועה באיו"ש ושינוי מענו במרשם האוכלוסין הפלסטיני.

מדבריו של העותר עצמו בתחקורים שנערכו לו, ומהתצהיר האישי שצורף מטעמו ל"תגובה והשלמת טיעון מטעם העותרים" מיום 23.4.09, עולה, כי גם העותר היה מודע לכך שעליו לפנות בבקשה מתאימה לשינוי מענו במרשם האוכלוסין. במצב בו לדברי העותר עצמו, בקשותיו לשינוי המען נדחו בשנים 1998, 2002 ו-2003 היה עליו לפנות בהליכים המתאימים לתקיפת החלטת הסירוב במועד בו ניתנו. משבחר העותר להמשיך להישאר באיו"ש לאחר סירוב בקשותיו לשינוי מען לא ברור כיצד ניתן לטעון כי העותר רכש מעמד של קבע באיו"ש.

6. לעמדת המשיב, גם בהנחה שהסכמתו של המפקד הצבאי לכניסת העותר לאיו"ש לצורך עבודתו כשוטר פלסטיני היוותה היתר לשהייתו באיו"ש לשם עבודה כשוטר פלסטיני, לא היה מדובר באישור להשתקעותו באיו"ש תוך שינוי המען הרשום וכאמור לעיל, לדברי העותר עצמו, בקשות שהגיש בשנים קודמות נדחו. במצב דברים זה, וכל עוד המפקד הצבאי לא התיר את השתקעותו באיו"ש, משפעל העותר בניגוד לתנאי היתר הכניסה והשהייה באיו"ש שניתן לו, הרי שהמפקד הצבאי מוסמך להורות על הרחקתו מאיו"ש לרצועת עזה.

שמירה על הסדר והביטחון באיו"ש הינה תנאי העומד בבסיס היתר שניתן לשוטרים פלסטינים לשהות באיו"ש. מהמידע הבטחוני החסוי בנוגע לעותר עולה כי **העותר קשור לפעילים צבאיים ומעורב בפעילות צבאית מאוחרת לשנת 2005.** עוד יצוין, כי בעניינו של העותר קיים מידע ממנו עולה כי העותר **הינו פעיל תנזים אשר קיים מידע בדבר מעורבותו בירי לעבר בסיס צה"ל בשנת 2001, ובדבר מעורבותו בהקמת חולית תנזים צבאית בין השנים 2004-2005.**

למותר לציין, כי בפעילותו זו **הפר העותר את התנאי המכונן שעמד בבסיס היתר שניתן לו לעבור מרצועת עזה לאיו"ש כשוטר פלסטיני.** לפיכך, לכל המאוחר בעקבות פעילותו הצבאית, המאוחרת לשנת 2005 כאמור לעיל, היתר השהייה של העותר באיו"ש פקע והמפקד הצבאי מוסמך להורות על הרחקתו מאיו"ש לרצועת עזה (יוער, כי מטעמי שמירה על בטחון המדינה לא ניתן לנקוב במועד המדויק אלא במעמד צד אחד).

7. לעניין המידע הבטחוני החסוי ממנו ניתן ללמוד על הפרת התנאי שעמד בבסיסו של היתר השהייה, יבקשו המשיבים להפנות לדבריו של בית המשפט הנכבד בפסק דינו בבג"ץ 3519/05 ורד נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית, תק-על 2006(3), 1057 (2006), שניתן לאחר שהוצא צו על תנאי בעתירה שגם בה התנגדו העותרים להצגת החומר החסוי, כדלקמן:

03 6972377

3

"מקום שבו מתנגד העותר להצגת חומר חסוי במעמד צד אחד, כי אז קמה לטובת הרשות חזקה לפיה קיבלה החלטה כדון בהתבסס על אותו החומר וכל המבקש להפריך חזקה זו עליו הראיה (ראו: בג"ץ 1227/98 מלבסקי נ' שר הפנים, פ"ד נב(4) 690, 711 (1998); בר"ם 5237/05 משרד הפנים נ' קרלסון (טרם פורסם, בפסקה 9); בג"ץ 7712/05 פולארד נ' ממשלת ישראל (טרם פורסם, בפסקה 12))..."

גם בעניינו של העותר דכאן, ניתנו על ידי בית המשפט הנכבד, החלטות דומות ביום 15.12.09. בהחלטת בית המשפט מיום 15.12.09 נקבע כדלקמן לעניין חזקת התקינות:

4. "ב"כ העותר ביקש להורות על שחרורו של העותר מן המשמורת בה הוא מוחזק עד לביצוע הגירוש. המשיב התנגד לבקשה זו. כפי שפירט בהודעתו, בעניינו של העותר הצטבר חומר בטחוני שלילי המצביע על הסיכון שנשקף ממנו לבטחון האזור – זאת בנפרד מכתב האישום שתלוי ועומד נגדו בבית המשפט הצבאי יהודה. המשיב הציג להעמיד לעיונו, במעמד צד אחד, את החומר הבטחוני החסוי העומד בבסיס קביעתו האמורה. נוכח התנגדות העותר לעיון בחומר החסוי במעמד צד אחד, קמה חזקת הכשרות והתקינות של החומר הנדון ושל קביעת המשיב בדבר הסיכון שנשקף מן העותר לבטחון האזור (בר"ם 5237/05 משרד הפנים נ' טוביאס קרלסון (לא פורסם, 25.4.06) כפי שקבענו בהחלטתנו הקודמת.

לפיכך לא ראינו, לעת הזו, להורות על שחרור העותר ממשמורת.

8. עם זאת, לאחר שקילה נוספת של עניינו של העותר, ולאור מכלול הנסיבות, המשיב נכון **בשלב זה** לשחרר את העותר בשטח איו"ש בהתאם לתנאי השחרור בערובה שנקבעו על ידי בית המשפט הצבאי לערעורים, ובכפוף לחתימתו על התחייבות שלא לקחת חלק בכל פעילות העלולה לסכן את בטחון מדינת ישראל והאזור, ולהימנע מכל קשר עם גורמי טרור (צילום ההתחייבות מצורף כנספח להודעה זו).

יובהר, כי אין בנכונות המשיב לשחרר את העותר בשטח איו"ש בתנאים שפורטו, כדי להוות היתר להשתקעותו באיו"ש.

עוד יובהר, כי ההליך הפלילי שהוגש כנגד העותר ימשיך להתנהל.

9. למען הסר ספק, יודגש כי מדובר בהחלטה **פרטנית** בשים לכלל **הנסיבות הפרטניות** בעניינו של העותר **הקונקרטי** בעתירה דנן.

10. לאור האמור, נראה כי העתירה כנגד הרחקתו של העותר מאיו"ש לרצועת עזה, אינה אקטואלית בשלב זה.

ככל שיוחלט בעתיד על הוצאת צו גירוש חדש כנגד העותר, וזאת אם יחול שינוי ממשי בנסיבות העניין, תינתן לו הודעה עובר למימוש הגירוש, על מנת שיוכל לשקול את צעדיו.

ליאורה וייס-בנסקי, עו"ד
סגנית לפרקליט המדינה

היום, די בשבט תשי"ע
19 בינואר 2010